

Megállapodás a Magyar Köztársaság és a Vietnami Szocialista Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén

A Magyar Köztársaság és a Vietnami Szocialista Köztársaság, attól az óhajtól vezetve, hogy Megállapodást kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén, megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

A Megállapodás azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

A Megállapodás hatálya alá tartozó adók

1. A Megállapodás azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam politikai egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által a bérek és fizetések teljes összege után fizetett adókat, továbbá a vagyon értéknövekedése utáni adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre a Megállapodás kiterjed, a következők:

a) Vietnamban

(i) a személyi jövedelemadó,

(ii) a nyereségadó,

(iii) a nyereségátutalási adó

(a továbbiakban: vietnami adó);

b) Magyarországon

(i) a magánszemélyek jövedelemadója,

(ii) a társasági adó

(a továbbiakban: magyar adó).

4. A Megállapodás kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet a Megállapodás aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. A Megállapodás alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

- a) a „Vietnam” kifejezés a Vietnami Szocialista Köztársaságot jelenti;
- b) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot jelenti;
- c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Vietnামot vagy Magyarországot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;
- d) a „személy” kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;
- e) a „társaság” kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintendők;
- f) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és a „másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását jelentik;
- g) az „állampolgár” kifejezés a következőket jelenti:
  - (i) minden olyan magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik;
  - (ii) minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést, amely ezt a jogi helyzetét az egyik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabályokból nyeri;
- h) a „nemzetközi szállítás” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű által végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajó, légi jármű vagy a közúti szállító jármű kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között közlekedik;
- i) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:
  - (i) Vietnam esetében a pénzügyminiszttert vagy meghatalmazott képviselőjét,
  - (ii) Magyarország esetében a pénzügyminiszttert vagy meghatalmazott képviselőjét.

2. A Megállapodásnak az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál a Megállapodásban meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, olyan jelentésük van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre a Megállapodás alkalmazást nyer.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. A Megállapodás alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetési helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján adóköteles.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. A Megállapodás alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyárat,

e) a műhelyt,

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. A „telephely” kifejezés ugyancsak magában foglalja:

a) az építési területet, az építkezési, szerelési és berendezési munkálatokat, illetve az azokkal összefüggő felügyeleti tevékenységet, de csak abban az esetben, ha az ilyen terület, munka vagy tevékenység több mint 6 hónapig tart;

b) szolgáltatások nyújtását, beleértve a tanácsadó szolgáltatásokat is valamely vállalkozás részéről alkalmazottak, vagy a vállalkozás által ilyen célból foglalkoztatott más személyzet útján, de csak abban az esetben, ha az ilyen jellegű tevékenység (ugyanarra vagy kapcsolódó projektekre vonatkozóan) több mint 6 hónapos időszakon vagy összesen ugyanennyit kitevő több időszakon keresztül folyik az országban, bármely 12 hónapos tartamon belül.

4. E Cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül, nem tekintendők „telephelynek”

a) az olyan berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a)–e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés rendelkezései alkalmazandók – az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, akkor úgy kell tekinteni, hogy a vállalkozásnak telephelye van az elsőként említett Szerződő Államban mindazon tevékenységekre vonatkozóan, amelyeket ez a személy a vállalkozás számára folytat, amennyiben a személy:

a) ebben az Államban felhatalmazással rendelkezik – amellyel rendszeresen él – arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé azon bekezdés rendelkezései értelmében, vagy

b) ilyen felhatalmazással nem rendelkezik, de az elsőként említett Államban rendszeresen javak vagy áruk készletét tartja, amelyből rendszeresen szállít javakat vagy árukat a vállalkozás nevében.

6. E Cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül, az egyik Szerződő Állam biztosítási vállalkozása – a viszontbiztosítás esetét kivéve – úgy minősül, mint amelynek telephelye van a másik Szerződő Államban, ha ezen másik Államban biztosítási díjakat szed, vagy ottani kockázatokat biztosít olyan személy útján, aki nem minősül független képviselőnek és így nem vonatkozik rá a 7. bekezdés.

7. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása nem tekintendő telephellyel bírónak a másik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el. Ha azonban az ilyen képviselő tevékenységét teljesen vagy csaknem teljesen az adott vállalkozás érdekében végzi, e bekezdés értelmében nem tekinthető független képviselőnek.

8. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyomból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon található. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdészeti üzemekben használatos berendezéseket és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon haszonélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Hajók, légi járművek és közúti szállító járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség

a) ennek a telephelynek tudható be;

b) olyan vagy hasonló jellegű javaknak és áruknak a másik Államban való eladásából származik, amelyeket a telephely útján értékesítenek.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján, akkor mindkét Szerződő Államban olyan nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, önálló üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók azok a költségek, amelyek a telephely működésével kapcsolatban merültek fel, beleértve az üzletvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol. Ezek a levonások azonban nem megengedettek azon összegek tekintetében, ha vannak ilyenek, amelyeket a telephely a központi vállalati irodának vagy a vállalat más irodájának teljesített (másként, mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) jogdíjak, díjak vagy szabadalmak és más hasonló jogok használatáért járó díjazás formájában, meghatározott szolgáltatások jutaléka gyanánt vagy vezetésért, továbbá – a banki vállalkozások kivételével – kamatként a telephelynek kölcsönzött pénzekért.

Ugyancsak nem vehetők számításba a telephely nyereségének meghatározása során azok az összegek, amelyeket a telephely számít fel (másként, mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) a központi vállalati irodával vagy a vállalat bármely más irodájával szemben jogdíjak, díjak vagy szabadalmak és más hasonló jogok használatáért járó díjazás formájában, meghatározott szolgáltatások jutaléka gyanánt vagy vezetésért, továbbá – a banki vállalkozások kivételével – kamatként azokért a pénzekért, amelyeket a központi vállalati irodának vagy a vállalat bármelyik más irodájának kölcsönöztek.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam az adóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás módszerével állapítsa meg, az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a Megállapodás más Cikkei külön foglalkoznak, e Cikk rendelkezései nem érintik azoknak a Cikkeknél a rendelkezéseit.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak ebben az Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely pool-ban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó nyereségre is.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 10%-át.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E Cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből vagy egyéb, nyereségrészesedést biztosító jogokból – kivéve a követeléseket – vagy más társasági jogokból eredő olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak az adójoga szerint, ahol a felosztást végző társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban adóztatható keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az ilyen kamat azonban abban a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik, annak jogszabályai szerint megadóztatható, ahol keletkezik, ha azonban a kedvezményezett az ilyen kamat hasznhúzója, az így számított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10%-át.

3. E Cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. E Cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni bírságok nem tekintendők kamatnak.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz ebben a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezettnek, ha azt maga az Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága, illetőleg ott belföldi illetőségű személy fizeti. Ha azonban a kamatot fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a kamatot úgy kell tekinteni, mint ami abban az Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a kamatot a fizető személy és a kamat hasznhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad a Megállapodás egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az ilyen jogdíj azonban abban a Szerződő Államban is, ahol keletkezik, annak az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, ha azonban a kedvezményezett a jogdíj használója, az így számított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10%-át.

3. E Cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű térítést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások felhasználásának vagy felhasználási jogának ellenértékéért fizetnek ki, beleértve a mozifilmeket, a televíziós és rádiós közvetítések céljára készült filmeket és szalagokat, mindenfajta szabadalmat, védjegyet, ipari mintát vagy modellt, tervet, titkos formulát vagy eljárást, valamint az ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért kapott térítést.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű használója üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén abban a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezettnek, ha azt maga az Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága, illetőleg ott belföldi illetőségű személy fizeti. Ha azonban a jogdíjat fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetésekre vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a jogdíjat úgy kell tekinteni, mint ami abban az Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a kifizető és a jogdíj használója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a használathoz, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj használója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Megállapodás egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Tulajdon elidegenítéséből származó nyereség

1. A 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan tulajdon elidegenítéséből származó nyereség abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az ilyen ingatlan fekszik.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, valamint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás gyakorlása céljára rendelkezésre álló ingó vagyontárgy elidegenítéséből származó nyereség ebben a másik Államban adóztatható, beleértve az ilyen telephely (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből vagy az ilyen állandó bázis elidegenítéséből származó nyereséget is.

3. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által olyan társaság részvényeinek vagy hasonló érdekeltségének elidegenítéséből származó nyereség, amely társaság vagyona egészében vagy alapvetően a másik Szerződő Államban fekvő ingatlanokból áll, ebben a másik Államban adóztatható.

4. Olyan hajók, légi járművek és közúti szállító járművek elidegenítéséből származó nyereség, amelyeket az egyik Szerződő Állam vállalkozása nemzetközi forgalomban üzemeltet, továbbá az ilyen hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek működtetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak ebben az Államban adóztatható.

5. A Megállapodás egyetlen rendelkezése sem érinti az egyik Szerződő Állam jogának alkalmazását olyan jellegű tőkenyereségre vonatkozóan, ami a jelen Cikk előző bekezdéseiben említettekén kívül eső vagyon elidegenítéséből származik.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a tevékenység végzésére a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázis áll rendelkezésre. Ha ilyen állandó bázissal rendelkezik, jövedelme a másik Szerződő Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés fogalma magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési és oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a bér, a fizetés és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkára

tekintettel kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkavégzés a másik Szerződő Államban történik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, amennyiben az alábbi feltételek együttesen fennállnak:

a) a kedvezményezett egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt összesen 183 napnál többet bármilyen 12 hónapos időtartamon belül a másik Államban, és

b) a térítést olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

c) a térítést nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló munkára tekintettel kapott térítés ebben a Államban adóztatható.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló testületének tagjaként kap, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színpadi, film, rádiós vagy televíziós művészként, zenészként vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségben kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7., 14. és a 15. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e Cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e Cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, ha ezt a tevékenységet jelentős részben ennek az Államnak vagy a másik Államnak a közpénzeiből támogatják, vagy a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás keretében fejtik ki.

18. Cikk

Nyugdíjak

A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munkára tekintettel, csak ebben az Államban adóztatható.

19. Cikk

Közzolgálat

1. a) Az olyan nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, egységének vagy helyi hatóságainak teljesített, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

b) Ez a térítés azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából lett ebben az Államban belföldi illetőségű.

2. a) Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki, vagy az általuk létrehozott alapokból fizetnek ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységeinek vagy hatóságainak teljesített, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Az ilyen nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű és ennek az Államnak állampolgára is.

3. A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan térítésekre és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egysége vagy helyi hatóságai által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20. Cikk

Tanulók és ipari tanulók

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, ipari és kereskedelmi tanulók kapnak ellátásukra vagy tanulmányi célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

21. Cikk

Tanárok, egyetemi tanárok és kutatók

1. Az a magánszemély, aki az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt a másik Szerződő Államban tett látogatását közvetlenül megelőzően, vagy most is az, és aki valamely egyetem, felsőoktatási intézmény vagy más hasonló oktatási egység meghívása alapján látogat a másik Államba két évnél nem hosszabb időszakra, kizárólag abból a célból, hogy oktasson vagy kutasson, illetőleg mindkét tevékenységet folytassa az ilyen oktatási intézményben, mentesül minden olyan oktatásért vagy kutatásért járó térítés utáni adó alól ebben a másik Államban, amely adóköteles az elsőként említett Szerződő Államban.

2. E Cikk rendelkezései nem terjednek ki a kutatásból származó jövedelemre, ha a vállalt kutatás elsősorban meghatározott személy vagy személyek magánérdekét szolgálja.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének a Megállapodás előző Cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol keletkeznek is, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. Ha azonban bármely ilyen jövedelmet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban lévő forrásból élvez, az ilyen jövedelem a másik Államban is adóztatható.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. Cikk 2. bekezdésben meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó

bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelynek alapján a jövedelmet kifizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülésének módszerei

1. Vietnamban a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

Amennyiben a Vietnamban belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet vagy nyereséget élvez, amely a magyarországi jogszabályok értelmében és a Megállapodással összhangban Magyarországon adóztatható, Vietnam beszámítást enged saját jövedelem- vagy nyereségadóijába azon összegre, amely azonos a Magyarországon fizetett adóéval. A beszámított összeg nagysága azonban nem haladhatja meg a vietnami törvények és szabályok szerint ugyanarra a jövedelemre vagy nyereségre számított vietnami adó összegét.

2. Magyarországon a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely a Megállapodás rendelkezéseivel összhangban Vietnamban adóztatható, Magyarország a b) és c) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adózás alól.

b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtétteleket élvez, amelyek a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezéseivel összhangban Vietnamban adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Vietnamban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Vietnamból származó ilyen jövedelemtéttelekre esik.

c) Ha ezen Megállapodás bármelyik rendelkezésével összhangban a Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem Magyarországon mentesül az adó alól, Magyarország mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

d) E Cikk 2. a) pontjának alkalmazásában a Magyarországon belföldi illetőségű személy által Vietnamban, egy ott lévő telephely útján elért vállalkozási nyereség után fizetett jövedelemadót úgy kell tekinteni, mint ami minden olyan adóösszeget magában foglal, amit bármely évre eső vietnami adóként fizetni kellett volna, ha a fejlesztési célú külföldi beruházások elősegítését célzó, és időhöz kötött adókedvezményeket nyújtó vietnami jogszabályok alkalmazásának eredményeként az adott évre vagy annak bármely részére nem biztosítottak volna adómentességet vagy adócsökkentést.

e) E Cikk 2. b) pontja alkalmazásában a Vietnamban fizetett, a 12. Cikk 2. bekezdése szerinti jogdíj után fizetett adót úgy kell tekinteni, hogy az az ilyen jogdíj bruttó összegének 15%-a.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Államban belföldi illetőségű személyek hasonló körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket a saját területén belföldi illetőségű személynek biztosít.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható – kivéve, ha a 9. Cikkben, a 11. Cikk 6. bekezdésében vagy a 12. Cikk 6. bekezdésében szereplő rendelkezések nyerne alkalmazást –, mintha ezeket az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozása, amelynek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethető az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E Cikk 2. és 4. pontjainak rendelkezései nem alkalmazandók a vietnami nyereségátutalási adóra, amely semmiképpen nem haladhatja meg az átutalt nyereség bruttó összegének 10%-át, valamint a mezőgazdasági termelésre vonatkozó vietnami adóztatásra, amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személyekre meghatározott adóztatás nem megterhelőbb, mint a bármely harmadik Államban belföldi illetőségű személyek adóztatása.

6. E Cikk egyetlen rendelkezése sem értelmezhető akként, hogy bármelyik Szerződő Államot arra kötelezné, hogy az adott Államban belföldi illetőséggel nem rendelkező magánszemélyek részére olyan személyi levonásokat, mentességeket vagy kedvezményeket biztosítson az adózás területén, amelyeket a belföldi illetőségűek kapnak.

7. E Cikk rendelkezései csak a Megállapodás hatálya alá tartozó adókra vonatkoznak.

8. E Cikk rendelkezéseire tekintet nélkül, mindaddig, amíg Vietnam a Vietnamban megvalósított külföldi beruházásokról szóló törvény alapján a beruházóknak továbbra is olyan engedélyeket ad, amelyek a rájuk vonatkozó adózást meghatározzák, az ilyen adózás alkalmazása nem tekinthető az e Cikk 2. és 4. bekezdésében foglaltak megsértésének, feltéve, hogy a Magyarországon belföldi illetőségű személyek így meghatározott adóztatása nem megterhelőbb, mint bármely harmadik Állam belföldi illetőségű személyei esetében.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam illetékes hatóságának intézkedése olyan adóztatást eredményez vagy eredményezhet a későbbiekben számára, amely nincs összhangban a Megállapodás rendelkezéseivel, úgy az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyikben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 24. Cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet a Megállapodás rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított 3 éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezményvel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a Megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Megállapodás nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések szellemében létrehozandó megállapodás elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással.

26. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely a Megállapodás rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban az Megállapodás hatálya alá

tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezek szerinti adózás nem ellentétes a Megállapodással.

A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt. Mindazonáltal, ha az információ eredetileg is titoknak minősül az átadó Államban, akkor az csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fedhető fel, amelyek a Megállapodás hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével és a velük kapcsolatos peres eljárással vagy a jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást vagy olyan információt fedne fel, amelynek nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai és konzuli tisztségviselők

A Megállapodás semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviselőket és a konzuli tisztségviselőket a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy a Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. A Megállapodás az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek az időpontjában lép hatályba, és rendelkezései alkalmazandók:

a) a forrásnál levont adók tekintetében a Megállapodás hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek a Megállapodás hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

29. Cikk

Felmondás

A Megállapodás mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. A Megállapodást diplomáciai úton annak hatálybalépésétől számított öt év után bármelyik Szerződő Állam felmondhatja úgy, hogy bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal a felmondásról értesítést küld. Ebben az esetben a Megállapodás hatályát veszti:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében a Megállapodás felmondásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett összegekre;

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében a Megállapodás felmondásának évét követő első naptári év január 1-jével vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra vonatkozóan.

Ennek hiteléül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak a Megállapodást aláírták.

Készült két eredeti példányban, Budapesten, 1994. augusztus hó 26. napján, magyar, vietnami és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. Bármely értelmezésbeli eltérés esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.